

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Statsministeren har for to år tilbage stillet danskerne en børnepasningsgaranti i udsigt. Den garanti er aldrig blevet opfyldt. Der står stadig 11.000 børn på venteliste.

SF har længe ment, at børnepasning skulle være en egentlig lovfæstet ret ligesom f.eks. retten til en plads i folkeskolen. Men regeringen har stemt nej, hver gang SF har foreslået det.

I valgkampen lovede Socialdemokratiet at gennemføre tre forslag, der kan bidrage til at nedbringe ventelisterne. Selv om forslagene næppe er tilstrækkelige, skal de forsøges. Forslag nr. 3 er det vigtigste, men det er højest tvivlsomt, om det er nok. Det er til gengæld sikkert, at forslag nr. 1 og 2 alene ikke løser problemet.

Derfor fremsætter SF dette beslutningsforslag med Socialdemokratiets egne forslag og begrundelser.

Bemærkninger til forslagens enkelte punkter

Ad 1.

I vuggestuer, børnehaver, dagpleje, fritidshjem og skolefritidsordninger er der nu plads til ca. en halv million børn.

Det betyder, at der i Danmark i begyndelsen af 1998 er over 125.000 flere børnepasningspladser end for fem år siden. Det er den største udbygning i nogen fem-års-periode nogen sinde.

Mens 500.000 børn passes, er der imidlertid stadig 11.000 børn på ventelister. Det er det hidtil laveste tal, men det er stadig for højt. Kommunerne regner med i løbet af i år at oprette yderligere 30.000 pladser.

Det er i nutidens samfund lige så naturligt, at der er tilstrækkeligt med tilbud til børnepasning, som det er, at der er plads i folkeskolen.

Derfor er det vigtigt, at regeringen og kommunerne i sommerens forhandlinger enes om, hvordan man skal komme det sidste lille stykke ad vejen.

Alle kommuner skal forpligtes til at offentliggøre, hvilken pasningsgaranti de tilbyder, og til inden udgangen af 1999 at fremlægge en plan for den fornødne udbygning af pasningstilbudene.

Ad 2.

Forældre, der ikke kan få pasningstilbud i deres hjemkommune, oplever nogle steder, at der tæt ved i nabokommunen eller i den kommune, de arbejder i, er ledige pladser.

Derfor foreslås det, at de kommuner, der ikke kan tilbyde pasning, får pligt til at betale den kommunale udgift, hvis forældrene kan finde plads i en anden kommune. Det vil kunne bidrage til at stimulere alle kommuner til at leve op til pasningsgarantien.

Desuden skal det efter forhandlinger med kommunerne overvejes at indføre en generel ret til at vælge pasning i arbejdskommunen frem for hjemkommunen. Det vil for en del forældre gøre dagligdagen lettere, hvis de kan få en plads, der ligger på vejen til deres arbejde. Der kan også være tale om, at der er oprettet en virksomhedsbørnehave i tilknytning til arbejdspladsen.

Ad 3.

Forældre, der ikke kan få deres børn passet, kan reelt blive tvunget til at gå på børnepasningsorlov. Det er med rette blevet kritiseret, at det kan betyde, at de bliver ringere stillet, end hvis de i stedet fik bistandshjælp.

Kommunerne kan i dag vælge at yde et supplerende tilskud til orlovsydelsen på op til 35.000 kr. årligt. Fremover skal de kommuner, som ikke har pasningsgaranti, have pligt til at yde et supplerende tilskud til forældre, der er "tvunget" til at tage børnepasningsorlov.